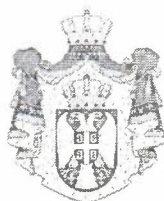
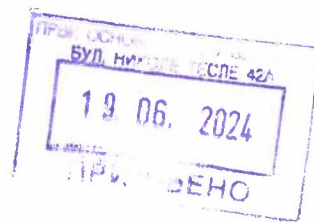

19. 9. 2024

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15778/2022
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, др Илије Зиндовића, Марине Милановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца Самосталног синдиката естрадних уметника и извођача Србије чији је пуномоћник Александар Грандоски, адвокат из Београда, против туженог Удружења музичара цеза, забавне и рок музике Србије из Београда, чији је пуномоћник Милош Раденковић, адвокат из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1587/22 од 04.07.2022. године, у седници одржаној дана 20.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1587/22 од 04.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1587/22 од 04.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1587/22 од 04.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 15839/17 од 12.10.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 2.625.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.10.2017. године до исплате и обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 124.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11..10/23, у даљем тексту: ЗПП), благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана.

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду штете, због изгубљене добити. Између Уније послодаваца Србије и тужиоца потписан је посебан Колективни уговор за радно ангажовање естрадно-музичких уметника и извођача у угоститељству чије дејство је Одлуком Владе РС („Службени гласник РС“, број 71/17), проширено на све послодавце на територији РС, односно и на оне који нису чланови Уније послодаваца. Према члану 4. Посебног колективног уговора за радно ангажовање естрадно-музичких уметника и извођача у угоститељству, извођач може бити радно ангажован у естрадно-уметничком програму код послодавца и остваривати права утврђена овим уговором под условом да има уверење-потврду издату од надлежних организација за текућу годину. Тужилац има статус репрезентативног синдиката, а тужени статус репрезентативног удружења утврђен решењем Министарства културе и информисања 022-05-8/2019-03 од 14.01.2019. године. Према члану 67. Закона о култури тужени као репрезентативно удружење у култури може обављати послове утврђивања статуса лица која самостално обављају уметничку или другу делатност у области културе, послове издавања уверења и вођења евиденције, а које репрезентативна удружења у култури обављају у складу са овим законом и врше се као поверени послови. Значи да тужени издатим уверењима утврђује статусну чињеницу, односно потврђује евиденцију коју води као Удружење музичара цеза, забавне и рок музике Србије, да је конкретно физичко лице уписано и да самостално обавља музичку или другу делатност у области културе. Пошто издавање уверења не представља основ за заснивање радног односа, тужени радно не ангажује своје чланове као физичка лица. Тужилац и тужени су добровољне и непрофитне организације засноване на слободи удруживања више физичких лица. Тужилац је у поступку тражио накнаду материјалне штете у виду изгубљене добити у висини чланарине на трогодишњем нивоу у износу од 2.625.000,00 динара, наводећи да је исту тужени нанео пружимањем чланства, па како је чланство у удружењу добровољног карактера а осим туженог, неспорно је међу странкама, да на територији РС постоји још удружења репрезентативног статуса у тој области, којима је чланство добровољно, сходно члану 231. став 1. ЗПП, тужилац није доказао да је претрпео материјалну штету, да је тужени тужиоцу преузео чланство и нанео штету. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужиоца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинским споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.10.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 2.625.000,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 1 евро 21.984,35 евра (1 евро = 119,3031 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

љи